

НОВИНКИ
З
ПАНСІОНУ
ІМ. ІВАНА ФРАНКА
ТОРОНТО

ч. 11

СЕРПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 1972

ВІДГУКИ НА ІХ-ИЙ МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС ГЕРОНТОЛОГІВ В КИЄВІ

В ПОПЕРЕДНЬОМУ ЧИСЛІ "НОВИНОК З ПАНСІОНУ" МИ ПОДАЛИ ЗВІДОМЛЕННЯ ДИРЕКТОРКИ П-І ЄВГЕНІЇ ПАСТЕРНАК, ЯКА БУЛА ДЕЛЕГАТКОЮ З КАНАДИ В ТОВАРИСТВІ АСИСТЕНТА ПАНСІОНУ П. ВАСИЛЯ СОНИЧА. ПРО СВОЇ ВРАЖІННЯ ІЗ ПЕРЕБУВАННЯ В ССРСР - МОСКВІ, ЛЕНІНГРАДІ Й КИЄВІ, ПИСАЛИ ТЕЖ ДРУГІ ДЕЛЕГАТИ В ЧУЖОМОВНІЙ ПРЕСІ. ВПРОДОВЖ ТРЬОХ ТИЖНІВ ВОНИ МАЛИ НАГОДУ ПОВАЧИТИ ЯК ЖИВУТЬ МЕШКАНЦІ СОВ'ЄТСЬКИХ МІСТ, ЯК СТРАЖДАЮТЬ ВІД БРАКУ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ Й НЕОБХІДНИХ ОСОБИСТИХ І ХАТНІХ РЕЧЕЙ. ГОСТЕЙ - ДЕЛЕГАТІВ ПРИКРО ВРАЖАЛА ІНОДІ ГРУБА ПОВЕДІНКА УРЯДОВЦІВ СУПРОТИ ТУРИСТІВ-ІНОЗЕМЦІВ В БЮРАХ ТРАНСПОРТУ, КРАМНИЦЯХ, ТА ЯКИЙСЬ ОСТРАХ ВІД ЗУСТРІЧНИХ НА ВУЛИЦЯХ ЛЮДЕЙ. "КАНАДСЬКІ ДЕЛЕГАТИ", ПИШЕ "SISTER SAINT MICHAEL GUSHIN, PH.D." В "ONTARIO ASSOCIATION OF HOMES FOR THE AGED NEWSLETTER", ПОЧУВАЛИ СЕБЕ ЩАСЛИВИМИ, ЩО НЕ Є ГОРОЖАНАМИ КРАЇНИ В ЯКІЙ ПОТОПТАНІ ПРАВА ЛЮДИНИ, ДЕ ВОНА ЖИВЕ ПОНЕВОЛЕНА ДУХОВО Й ФІЗИЧНО".

У ТОРОНТОНСЬКОМУ ТИЖНЕВНИКУ "GLOBE AND MAIL" В СТАТТІ НА ТЕМУ ПОШИРЕННЯ МЕРЕЖІ МОДЕРНИХ БУДИНКІВ ДЛЯ СТАРШИХ ВІКОМ ГРОМАДЯН ЗАЦИТОВАНО СЛОВА МІНІСТРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ ПРОВІНЦІЇ ОНТАРІО, Р. БРУНЕЛЛА, ДЕ ВІН СКАЗАВ: "СПРАВУ ПІКЛУВАННЯ Й ДОГІДНИХ ПРИМІЩЕНЬ ДЛЯ НАШИХ СЕНЬОРІВ-ГРОМАДЯН ДОВЕДЕМО ДО ТАКОГО РІВНЯ, ЩО КАНАДА СТАНЕ В ТІЙ ДІЛЯНЦІ ЗРАЗКОМ ДЛЯ ВСІХ КРАЇН СВІТУ".

ВОНА ВЖЕ Є ЗРАЗКОМ, ДОКАЗОМ ЧОГО Є ЧАСТІ ВІДВІДИНИ ГОСТЕЙ І ЗАКОРДОННИХ ТУРИСТІВ В ТОМУ ТЕЖ І НАШОГО ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА. ТУТ ВОНИ ОСОБЛИВО ВРАЖЕНІ ЗОВНІШНІМ ЧЕПУРНИМ ВИГЛЯДОМ БУДИНКУ І ЙОГО ЗЕЛЕНИМ ДОВКІЛЛЯМ, ВНУТРІШНЮЮ ОБСТАНОВКОЮ, ЗРАЗКОВИМ ВЕДЕННЯМ АДМІНІСТРАЦІЇ, АКТИВНІСТЮ МЕШКАНЦІВ В СПІВПРАЦІ З ПРАЦІВНИКАМИ. УСЕ ЦЕ ДОСЯГНЕНО ЗАВДЯКИ УВАГИ З БОКУ ОНТАРІЙСЬКОГО МІНІСТЕРСТВА ОПІКИ НАД СТАРШИМИ ГРОМАДЯНАМИ. У ВЕЛИКІЙ МІРІ НАЛЕЖИТЬ ПРИЗНАННЯ НАШІЙ НЕВТОМНІЙ, ПОВНІЙ ПОСВЯТИ ДИРЕКТОРЦІ ПАНСІОНУ П-І ЄВГЕНІЇ ПАСТЕРНАК. ПРО ЛЮДЕЙ, ЯКИХ

ДОЛЯ СТАРЕЧОГО ВІКУ ЛЕЖИТЬ В ТАКИХ ДОСВІДЧЕНИХ, ВІДПОВІДАЛЬНИХ РУКАХ,
МОЖНА ВПЕВНЕНО СКАЗАТИ "ХОЧ В ЇХ РОКАХ ЗИМА, ТО В СЕРЦЯХ ТЕПЛІЄ ВЕСНА".

-XXXXXXXXXXXXXXXXXX-

В ДНЯХ 10, 11, 12, 13 І 14 ВЕРЕСНЯ Ц.Р. ВІДБУЛАСЯ В ТОРОНТІ
53-Я КОНВЕНЦІЯ АСОЦІАЦІЇ ОПІКИ НАД СТАРШИМИ ВІКОМ ГРОМАДЯНАМИ. ПРИСУТ-
НИМИ БУЛИ КЕРІВНИКИ ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ /АДМІНІСТРАТОРИ/, ПРАЦІВНИКИ ТА
ПРИЯТЕЛІ ОРГАНІЗАЦІЇ. В ПРОГРАМІ БУЛИ ЗВІТИ З ЦІЛОРІЧНОЇ ПРАЦІ ЗА
1971-1972 РІК, ЯКІ ВИКАЗАЛИ ПОМІТНИЙ ПРОГРЕС У ТІЙ ДІЛЯНЦІ СУСПІЛЬНОЇ
ОПІКИ. ДАЛЬШІ НАРАДИ, ДИСКУСІЇ ТА ПРОЄКТИ ВЕЛИСЬ ПО ЛІНІЇ ПОШИРЕННЯ
ГОРИЗОНТІВ ПРАЦІ І ВДОСКОНАЛЕННІ ЇЇ МЕТОД, ЩОБИ СТАРШИМ ЛЮДЯМ ДАТИ ЗМО-
ГУ ПРОДОВЖУВАТИ НОРМАЛЬНЕ ЖИТТЯ. ОСОБЛИВУ УВАГУ ПРИСВЯЧЕНО ЯК НАЙБІЛЬ-
ШЕ РІЗНОМАНІТНІЙ ЇХ АКТИВНОСТІ, ОДНАКОВО ФІЗИЧНІЙ ЯК І ДУХОВІЙ. В КОН-
ВЕНЦІЇ БРАЛА УЧАСТЬ УКРАЇНСЬКА ГРУПА ПІД ПРОВОДОМ ДИРЕКТОРКИ ПАНСІОНУ
П-І ЄВГЕНІЇ ПАСТЕРНАК.

НАСТУПНА КОНВЕНЦІЯ І ВИБІР НОВИХ КЕРІВНИХ ОРГАНІВ ОРГАНІЗА-
ЦІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ В НАСТУПНОМУ РОЦІ В ТОРОНТІ.

М.П.

---XXXXXXXX---

У С М І Х Н І Т Ь С Я !

До українського письменника закрався злодій.

Письменник збудився. Злодій наставив револьвер:

-- Тихо, ані мур-мур. Я шукаю за грішми.

-- Знаменито! -- викликнув письменник, --

заждіть хвилину, поки я вдягнуся, шукатимемо разом.

"КОТЯЧЕ ВЕСІЛЛЯ"
АРТИСТИ - СТУДЕНТИ

М И І С Т А Р Ш І

У ПРЕКРАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ЗАМешкує сотня наших українських старших віком громадян. Для обслу- ги цього дому є постійно zatrudнених біля 40 осіб, а до цього, тепер літом помагають ще 16 молодих студентів --- хлопців та дівчат.

Коли увійти до пансіону зразу відчуваємо рідну й домашню атмосферу та помічаємо веселі усмішки на лицях мешканців, які є виявом їхнього задоволення. Це життєрадісне відношення охоплює як мешканців так і працівників, а спеціально нас молодих студентів. Дехто з нас помагає в канцелярії пансіону, дехто в їдальні при подаванні до столів, інші доглядають садок і довілля будинку або обслуговують мешканців у різних потребах. Але які б зайняття наш тут не були, всі ми в близькому контакті з мешканцями пансіону --- з нашими українськими громадянами старшого віку.

В сьогоднішніх часах ми дуже часто читаємо в газетах і чуємо на радієвих передачах про проблему браку зрозуміння та комунікації між старшим і молодшим поколінням. Однак, цей широко знаний т.зв. "GENERATION GAP" не існує в пансіоні. Навпаки, тут, де сходяться молоді студенти-працівники зі старшими мешканцями, як також діти, внуки і правнуки із своїми бабунями й дідунями, створюється надзвичайно мила й родинна атмосфера. Бо старші люблять веселу молодь, а в молодих витворюється більший респект та пошана до старших. У багатьох випадках ми чуємо цікаві оповідання з давнього пережитого наших старших, пізнаємо їх особисті радості й клопоти, а тим вчимося оцінювати і шанувати їх та відчуваємо велику приємність, коли можемо вдовольнити їхні бажання. Ми радіємо, якщо маємо змогу потішити чи розвеселити та допомогти тим, кому часом здається, що про них всі забули.

З ДРУГОЇ СТОРОНИ, МИ НАДЗВИЧАЙНО БАГАТО КОРИСТАЄМО З ЇХНЬОЇ НАУКИ. МИ ВЧИМОСЯ ВІД НИХ РОЗМАЛЬОВУВАТИ УКРАЇНСЬКУ КЕ-РАМІКУ, ПРИГЛЯДАЄМОСЬ ВИРОБЛЕННЮ ЧУДОВИХ СОНЯШНИКІВ ТА ІНШИХ КВІТІВ, ТКАЦТВУ КРАЙОК, ШАЛІВ Й ПОЛОТЕН, ПЛЕТЕННЮ КОШИКІВ І Т.П. ЗНАЙОМИМОСЬ З РІЗНИМИ ДІЛЯНКАМИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА.

В ЗАГАЛЬНОМУ В ПАНСІОНІ ВІДЧУВАЄТЬСЯ СПІВПРАЦЯ І СПІЛЬНА ВЗАЄМНА ПОМІЧ МІЖ ПОКОЛІННЯМИ --- МІЖ АДМІНІСТРАЦІЄЮ, МЕШКАНЦЯМИ, ПРАЦІВНИКАМИ ТА СТУДЕНТАМИ.

МИ СТУДЕНТИ Є І МАЄМО ЧОГО БУТИ ЩАСЛИВИМИ, ЩО МОЖЕМО ЦІ КОРОТКІ ШКІЛЬНІ ВАКАЦІЇ ПРОВЕСТИ В УКРАЇНСЬКОМУ ОТОЧЕННІ, ГОВОРИТИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ, СПІВАТИ УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ, ТА ОПІКУВАТИСЬ НАШИМИ СТАРШИМИ ГРОМАДЯНАМИ.

Тереня Іваків, студентка.

---XXXXXXX---

КОМУНІКАТ

В СПРАВІ БУДОВИ НОВОГО ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

В ТОРОНТІ

ВЕЛИКЕ ЧИСЛО АПЛІКАЦІЙ І БРАК МІСЦЬ В ОБОХ ПАНСІОНАХ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ПРИМУШУЄ ДИРЕКЦІЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ СЕРІОЗНО ДУМАТИ ПРО БУДОВУ НОВОГО ПАНСІОНУ.

У ЗВ'ЯЗКУ З НЕВІДКЛАДНОЮ ПОТРЕБОЮ БУДОВИ НОВОГО ДОМУ ДЕЛЕГАЦІЯ Т-ВА В СКЛАДІ П-І Е. ПАСТЕРНАК, ДР-А Г. ШИМАНСЬКОГО ТА ДР-А Р. ЦУРКОВСЬКОГО, ВІДБУЛА ПЕРШУ ЗУСТРІЧ З МІНІСТРОМ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ, ДОСТ. Р. БРУНЕЛЛ, ТА ДИРЕКТОРОМ ДОМІВ ДЛЯ СТАРШИХ ПРОВІНЦІЇ ОНТАРІО, Л. КРАБФОРДОМ, ДНЯ 18-ГО ВЕРЕСНЯ Ц.Р.

НА ДУМКУ ДИРЕКЦІЇ, НАЙДОЦІЛЬНИШИМ БУЛО Б ЗБУДУВАТИ ДІМ ДЛЯ ПЕНСІОНЕРІВ-РЕКОНВАЛІСЦЕНТІВ, З УСІМИ УДОГІДНЕННЯМИ; З НЕВЕЛИКОЮ КЛІНІКОЮ, ФІЗІОТЕРАПІЙНИМИ КІМНАТАМИ, ІЗ ЗАЛЯМИ ДЛЯ КУЛЬТУРНО-РОЗВАГОВИХ ЗАЙНЯТЬ, БІБЛІОТЕКИ, МУЗЕЮ, ТА З ПРИМІЩЕННЯМИ ДЛЯ МОЛОДІ, ЯКА В ЗАМІНУ ЗА ДОПОМОГУ В ОПІЦІ НАД СТАРШИМИ МОГЛА БИ КОРИСТАТИ З МОДЕРНИХ ПРИМІЩЕНЬ ДЛЯ СВОЇХ КУЛЬТУРНИХ, НАВЧАЛЬНИХ ТА РОЗВАГОВИХ ЦІЛЬ. ТАКИМ ЧИНОМ МОЛОДШІ ДОПОМАГАЛИ Б СТАРШИМ, А СТАРШІ МОЛОДШИМ. МОЛОДЬ ВНЕСЛА Б ДО ДОМУ СВОЮ МОЛОДЕЧУ ЖИТТЄРАДІСТЬ, СТАРШІ МАЛИ Б НАГОДУ ПЕРЕДАТИ МОЛОДШИМ СВІЙ ДОСВІД, КУЛЬТУРУ ТА ТРАДИЦІЮ.

ІДЕЄЮ ДИРЕКЦІЇ Є ТАКОЖ ПОВУДУВАТИ БІЛЯ ДОМУ ДЕКІЛЬКА Т.ЗВ. "БАНГАЛО" ДЛЯ ПЕНСІОНЕРІВ, ЯКІ БАЖАЛИ Б ПРОВАДИТИ НЕЗАЛЕЖНЕ І САМОСТІЙНЕ ЖИТТЯ, А В ПОТРЕБІ КОРИСТАТИ З УСІХ УДОГІДНЕНЬ ЗАГАЛЬНОГО ДОМУ. ЦЕ МАЛО Б БУТИ ЩОСЬ В РОДІ НЕВЕЛИЧКОЇ ОСЕЛІ НА 5 - 10 АКРАХ ЗЕМЛІ.

ДО ПРОЄКТУ ДИРЕКЦІЇ МІНІСТЕР БРУНЕЛЛ І ДИРЕКТОР КРАВФОРД ПОСТАВИЛИСЯ ДУЖЕ ПРИХИЛЬНО, ПІДКРЕСЛЮЮЧИ ОДНАКЖЕ, ЩО НА ЧЕРЗІ Є БІЛЯ 200 АПЛІКАЦІЙ, ТА ЩО З УВАГИ НА ТАКЕ ВЕЛИКЕ ЗАПОТРЕБУВАННЯ ДОМІВ УРЯД МУСИТЬ ЦЮ СПРАВУ ДУЖЕ ДОКЛАДНО ПРОСТУДІКВАТИ.

У ВИСЛІДІ РОЗМОВ ДИРЕКЦІЯ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИСЯ ЗА ВІДПОВІДНОЮ ПЛОЩЕЮ В НАДІІ, ЩО ГРОМАДЯНСТВО ЩЕДРО І ВСЕСТОРОННЬО ЦЮ ІДЕЮ ПІДТРИМАЄ.

За Дирекцію Т-ва Український Дім
для Старших,

Евгенія Пастернак,
голова.

ЗА ЦІЛЬ У ЖИТТІ

Дня 23-го серпня 1972 р. до Пансіону ім. Івана Франка при вул. 767 Роял Йорк Ровд в Торонті приїхав інж. Петро Родак, який у присутності пана Омеляна Калати вручив на руки п-і Євгенії Пастернак, голови Пансіону, чек на 1,000 дол. від імені Українського Робітничого Союзу. Інж. Петро Родак є головою окружної Управи Укр. Робітничого Союзу на Канадську Провінцію Онтаріо, а п. Омелян Калата є його заступником.

Пожертву в сумі 1,000 дол. на Пансіон ім. Івана Франка ухвалено на засіданні Головної Ради Укр. Робітничого Союзу дня 24-го червня 1972 р. на оселі "Верховина" в Америці.

Зі слів п-а інж. Родака та п-а О. Калати цей дар, переданий на руки п-і Євгенії Пастернак, був виявом глибокої пошани до великого суспільно-гуманітарного діла завершеного будовою та устаткуванням Пансіону ім. Івана Франка в Торонті, де вже два роки знайшли свою нову рідну хату, свій притул та спокійніше, безтурботне життя 100 наших старших батьків, дідів та прадідів, які колись у поті чола будували нашу нову батьківщину Канаду.

Цей дар був також виявом щирого признання невтомній праці п-і Євгенії Пастернак, яка посвячує весь свій час і своє приватне життя дальшій розбудові соціально гуманітарного сектора української спільноти в Торонті. В її невтомному труді разом з другими членами Управи - родяться все нові й нові думки та ідеї, які в теперішній час мають незвичайне значення. Сучасна доба - це доба неспокою в умах та анархії в ділах, доба заперечування всяких духових вартостей та пошани до вікових національних традицій. Тому твориться між батьками й дідами з одної сторони, а дітьми та внуками з другої сторони, велика пропасть. Ця пропасть грозить перерости в непроходиму прірву.

Технічна революція, яку переживають майже всі індустриїні країни світу, несе зі собою не лише нечуваний добробут, але й пересичення із надміру досягаємих похотей - і дуже часто молодь ви-ростає серед безідейності торговища та чуттєвого занепаду, тому, що батьки в погоні за багатством не мають часу опікуватись своїми дітьми.

У висліді цього молоді хлопці й дівчата в 16-ти роках мають вже своє власне авто, а в "катедрах" батьків можуть до сходу весе-литися та шукати забуття в різних насолодах, справляючи громадні зустрічі. Деколи таке життя веде до цілковитої деградації в "мел-тінг пот" з неминучим падінням аж на дно людського існування.

Під час вакацій п-і Євгенія Пастернак дала змогу більшій кількості українських студентів і студенток працювати в обох укр. домах для старших людей і при цій нагоді можна було дійти до ціка-вих заключень. Показується, що живий щоденний контакт між студентсь-кою молоддю та нашими старшими людьми приніс багато користи для обох цих генерацій, та що різниця у віці та поглядах на життя деколи зов-сім затиралася, і так витворювалися нові відносини між ними. При цьому було багато позитивних явищ, але були й деякі негативні явища і це заставило п-і Євгенію Пастернак призадуматись над цим і зробити певні психологічні заключення. Вона робила інтерв'ю з ними і дуже цікаве було інтерв'ю з одним уже поважним студентом, який по деякім ваганні признався, що він, як і багато інших, не має тепер ціли в житті. Його батьки дали йому все та сповнили всі його забаганки а тепер він має своє авто й всі інші можливості, щоби задоволити своє бажання. Та він, маючи це все, втратив ц і л ь ж и т т я, бо ро-дичі мабуть не мали часу поцікавитися духовим життям сина, а дов-кілля включно з університетом та "мелтінг пот" роблять своє.

Ця проблема не є проблемою лише одної молоді людини, але вона стає загальним явищем, яке є дуже небезпечним у нашому змаганні заховати нашу національну ідентичність. Майбутнє нашої нової батьків-щини Канади лежить не лише в домінуючій вартості двох панівних націо-нальних груп: англійсько-канадської та франкомовно-канадської, але також у захованні та плеканні національної та культурної ідентичности всіх національних груп, а в тому числі й нашої багаточисленної укра-їнської спільноти.

Наше творче мистецтво, наша пісня, наші танці та шляхотні традиції наших дідів та прадідів з'єднала нам загальні симпатії в Канаді. Це знайшло свій вияв у великій приязні до нашого народу од-ного з найвидатніших людей у теперішній історії Канади, колишнього прем'єра Канади Джана Діфенбейкера, як також у виявах признання та пошани до нашої національної спільноти, теперішнього голови Федераль-ного уряду Канади, П'єра Трудо.

Ця проблема стала предметом глибоких роздумів та дискусій на засіданнях управи Пансіону ім. Івана Франка і в голові п-і Євгенії Пастернак зродилася ідея, чи не можна б злучити проект невідкладної будови модерного **нового дому** для старших рівночасно з будовою модер-ного дому для молоді зі всіма потрібними для цієї цілі устаткуваннями: руханковою залю, клубовими кімнатами, розваговою залю, великим ба-сейном для плавання та іншими спорудами. Ця ідея п-і Євгенії Пастер-нак була обгрунтована її досвідом з вакаційного періоду, коли наша молодь працювала серед наших старших людей і коли це обом сторонам принесло велику користь.

Ця ідея була прийнята з ентузіазмом і другими членами Управи: д-р Шиманським, д-р Цурковським, полк. Федоренком, та о.мітр. Хомином і мгр. Матейком. Здійснення цієї ідеї принесло би незвичайну користь, як старшим громадянам, так і нашій молоді, тому, що на цьому форумі мали б змогу зустрічатись і нав'язувати живий контакт дві - три, аж чотири генерації української спільноти і при цих умовах можна б здійснювати перемощування різниці в поглядах між батьками й дідами з одної сторони, а дітьми та внуками з другої.

Тяжко собі уявити, яке величезне значення мало б це для наших старших людей та для нашої молоді. Ця ідея є без сумніву велика, творча та новаторська і коли б вона здійснилася то Управа Пансіону ім. Івана Франка поставить новий монумент великої творчості духа та ідейної самопосягати зі сторони всіх, які приложать свої руки до цього діла.

Надіємось, що тоді буде все менше й менше цих, як і с т р а - т и л и ц і л ь ж и т т я, бо вони цю ціль черпатимуть із живих контактів та виміни думок між генераціями трьох аж чотирьох поколінь, які все матимуть що собі сказати.

Надіємось також, що наша українська спільнота піддержить морально і матеріально цей великий задум, та що Український Робітничий Союз і другі подібні українські організації помертвують на цю ціль ще не одну тисячу доларів, бо йде про велике діло - про перемощування противоріч та непорозумінь між генераціями за нові цілі в житті.

д-р Мирон Семець

---XXXXXXX---

С М І Х О В И Н К И

Батько, канадієць: Твій маленький братчик щойно прибув.
Малий Пітер: А звідки він прибув?
Батько: О, з дуже далекої країни.
Малий Пітер: На маєш, ще один новоприбулий!

---XXX---

Шмуль: Геї, що ти хотів би мати: мільйон доларів, чи дванадцять дочок?
Сруль: Дванадцять дочок.
Шмуль: Чому?
Сруль: Бо як би я мав мільйон, то я хотів би мати другий, а там третій, і так без кінця. А як матиму дванадцять дочок, то матиму напевно досить.

СМІХ ЦЕ ЗДОРОВ'Я

/ПРИСВЯЧУЮ НАШОМУ Д-Р ШИМАНСЬКОМУ/

"СМІХ - ЦЕ ЗДОРОВ'Я" - КАЖЕ СТАРА ПРИПОВІДКА І СКІЛЬКИ В НІЙ ПРАВДИ. ПРИГЛЯДАЮЧИСЬ ДО ЩОДЕННОГО НАШОГО ЖИТТЯ, СПОСТЕРІГАЮЧИ НАШЕ ОТОЧЕННЯ, БАЧИМО, ЩО ЛЮДИ ПОГІДНІ, ВЕСЕЛІ ВПЛИВАЮТЬ НА НАС ДОБРЕ, МИ РАДО ШУКАЄМО ЇХ ТОВАРИСТВА, МИ ТАК СКАЗАТИ Б ВІДПОЧИВАЄМО-ВІДПРУЖУЄМОСЯ НЕРВОВО КОЛО НИХ. МИ СПОСТЕРІГАЄМО ТАКОЖ, ЩО ОСОБИ З ПОЧУТТЯМ ГУМОРУ МЕНШЕ ХВОРІЮТЬ, МЕНШЕ НАРІКАЮТЬ, ХОЧ ЦЕ ЗОВСІМ НЕ ЗНАЧИТЬ, ЩО ВОНИ Є ВІЛЬНІ ВІД СВОЇХ ПРОБЛЕМ. БО ПЕВНА РІЧ, ЩО НЕМАЄ ЛЮДИНИ ЯКА Б НЕ МАЛА СВОЇХ ТУРБОТ, СВОЇХ СМУТКІВ. ВІДОМОЮ РІЧЧЮ Є ТАКОЖ, ЩО КОЖНИЙ ПО РІЗНОМУ СПРИЙМАЄ ОДНІ І ТІ САМІ ФАКТИ. ОДИН ІЗ ДРІБНИЦІ РОБИТЬ ВЕЛИКУ ПРОБЛЕМУ, ІНШИЙ РЕАГУЄ СПОКІЙНО, ЗРІВНОВАЖЕНО, А НАВІТЬ З ГУМОРОМ.

ВЕРНІМО ДУМКОЮ В ДАВНИНУ, А ПОВАЧИМО, ЩО ВЖЕ ТОДІ ЛЮДИ РОЗУМІЛИ, ЩО СМІХ ЦЕ ЗДОРОВ'Я. ПО ДВОРАХ БАГАТИХ ЛЮДЕЙ СПЕЦІАЛЬНІ ВЛАЗНІ СВОЇМ ДОТЕПОМ РОЗВЕСЕЛЯЛИ ГОСПОДАРІВ ТА ГОСТЕЙ ПІДЧАС БЕНКЕТІВ ТА ЗАБАВ. ТОДІ ЇДА КРАЩЕ СМАКУВАЛА, ЛЮДИ ЗАБУВАЛИ ПРО СВОЇ ТУРБОТИ.

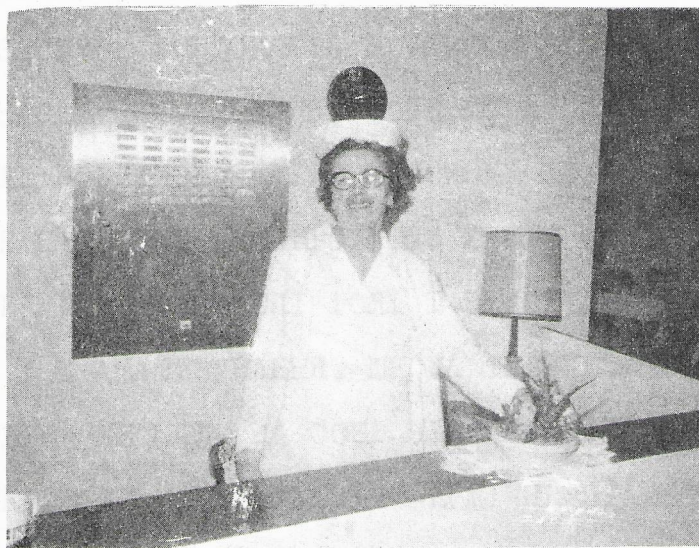
ВІЗЬМІМО ПІД УВАГУ ЦИРКИ, ЯКІ МАЮТЬ ВЖЕ СВОЮ ВЕЛИКУ ТА СТАРУ ІСТОРІЮ. ЧИ БАЧИЛИ ВИ КОЛИ ЦИРК БЕЗ ВЛАЗНЯ - КЛАВНА? -- ЦЕ Ж НАЙВАЖНІША ОСОБА! ЙОГО ПОЯВА, ГРА, ГУМОР, ДОТЕПИ ВИКЛИКАЮТЬ СМІХ ТА РАДІСНИЙ БЕЗТУРБОТНИЙ НАСТРІЙ.

А В НАШОМУ МОДЕРНОМУ ЖИТТІ НЕМАЄ ХАТИ ДЕ Б НЕ БУЛО РАДІЯ ЧИ ТЕЛЕВІЗІЇ. Є В НИХ РІЗНІ ПРОГРАМИ, АЛЕ НАЙБІЛЬШЕ ПОПУЛЯРНИМИ ЦЕ ТІ, ЯКИХ ГУМОР ВИКЛИКАЄ У НАС СМІХ. ЦЕ ТІ РІЗНІ СМІШАКИ ПРО

ЯКИХ ВСІ ГОВОРЯТЬ, ЯКИХ ВСІ ЛЮБЛЯТЬ, БО ВОНИ ДОПОМОГЛИ НАМ БЕЗ-
ТУРБОТНО ПОСМІЯТИСЯ.

ПРИГЛЯНЬМОСЯ ДО НАШОГО ВЛАСНОГО ЖИТТЯ У НАШОМУ ПАНСІОНІ.
ВЖЕ САМА З ВЛАСНОГО ДОСВІДУ БАЧУ, ЩО ЛЮДИ ВЕСЕЛІ, ПОГІДНІ, З
ПОЧУТТЯМ ГУМОРУ ЛЕГШЕ СПРИЙМАЮТЬ СТАРІСТЬ, МЕНШЕ НАРІКАЮТЬ, БО Ж
СТАРІСТЬ ЦЕ НЕ ЯКАСЬ ХВОРОБА, А ПРИРОДНИЙ СТАН КОЖНОЇ ЛЮДИНИ. ВСІ
МИ ПОВОЛІ СТАРІЄМОСЯ. ТОЖ БУДЬМО ВЕСЕЛІ, РАДІЙМО КОЖНИМ ДНЕМ,
ЗУСТРІЧАЙМОСЯ УСМІХНЕНІ, БО Ж ДОЛЯ БУЛА ДЛЯ НАС ТАКА ЛАСКАВА, ЩО
ДАЛА НАМ ЗМОГУ ЖИТИ СПІЛЬНО В НАШОМУ ГАРНОМУ ПАНСІОНІ У СВОЄМУ РІД-
НОМУ ОТОЧЕННІ.

Дарія Руденська,
Мед-сестра.

П-і Д. Руденська, мед-сестра

КУЛЬТУРА І РОЗВАГАСХОДИНИ В П'ЯТНИЦЮ

КОМІТЕТ Мешканців влаштовує кожної п'ятниці культурно-розвагового характеру сходини для охочих послухати щось нового та внести малу зміну у рутину щоденного життя. В програмі бувають читання легких поетичних та прозових творів, розповіді. Шонерів, тощо. В теплі дні відбувались у нашому саду пікніки з різноманітними жартиливими показами, включно з танцями. В часі літніх місяців багато для успішного проведення тих "імпрез" причинилися студенти, які в той час працювали в нашому пансіоні. В п'ятницю, 15-го вересня студенти при допомозі п.-і м. ухач, інструкторки ручних робіт та зв'язків з мешканцями, дали інсценізацію гуморески м. понеділка п.н. "Американський шпигун". В основу цієї справді смішної "правди" покладено фальшування і викривлювання фактів совітськими "спецами", які хочуть придбати собі заслуги і пускають в газети брехню, обдурюють читачів і застрашують населення, мовляв, лови усіх підозрілих, бо це шпioni. Вони можуть перетворитись навіть у коняку не зважаючи на те, що правда таки вплине наверх і зкомпромітує режим та його відданих працівників. Студенти мали розділені ролі і відчитали їх у відповідній модуляції голосу і драматизування. Шкода тільки, що стара бабуня і колгоспні "чиновники" не мали на собі відповідного вбрання, тоді і зовнішністю своєю викликали б карикатурно-комічне враження. Після того мешканці забирали голос в дискусії і, як з неї виходило, вони вповні зрозуміли інтенцію автора. Директорка пансіону, п.-і е. па•тернак, роздала студентам на пращання побільшене кольорове оправлене у рамці фото нашого пансіону і запросила в наступному році знову прийти до нас і допомогти в праці дому. На закінчення цих "п'ятницеviz сходин" подано для всіх каву, чай, хто бажав собі - вино і солодке.

ПАНІ ІРЕНА МАЦЬКІВ ЧЕМПІОНОМ ГРИ В "ШАФЕЛЬБОРД"

ІЗ СХІДНЬОГО БОКУ НАШОГО БУДИНКУ НА ШИРОКІЙ БЕТОНОВІЙ ТЕРАСІ НАКРЕСЛЕНІ ЧОРНИМИ ЛІНІЯМИ ТРИКУТНИКИ Й ПРЯМОКУТНИКИ ПОЗНАЧЕНІ ЧИСЛАМИ. З ОДНОЇ І ДРУГОЇ СТОРОНИ ГРАЧІ ПРОСУВАЮТЬ ПАЛИЧКОЮ У ТІ КЛІТИНИ "ШАФЕЛЬБОРДУ" КРУЖКИ. У ГРІ Є СВОЇ ПРАВИЛА І ЗАКОНИ. МЕШКАНЦІ ПАНСІОНУ, ОСОБЛИВО МУЖЧИНИ, НАХОДЯТЬ У ТІЙ ГРІ КОРИСНУ ДЛЯ РУХУ РОЗВАГУ І АМБІЦІЮ

СТАТИ ПЕРШУНАМИ. ЦІЄЮ ГРОЮ ЗАЦІКАВИЛАСЬ НОВА МЕШКАНКА ПАНСІОНУ, ПАНІ ІРЕНА МАЦЬКІВ, І ПРИЛУЧИЛАСЬ ДО СПОРТОВОГО ГУРТКА. В ОСТАННІХ ЦЬОГО СЕЗОНУ ЗМАГАННЯХ ЗА ЧЕМПІОНАТ, САМЕ ВОНА І ЗДОБУЛА ЦЕ ВІДЗНАЧЕННЯ І ЇЙ ВРУЧИЛИ ЧАШУ ПЕРЕМОГИ. ПАНІ МАЦЬКІВ ВДОВА ПО БЛ. П. ТИМОТЕЮ - СУДДІ, МАТИ СИНА ВОЛОДИМИРА, ІНЖЕНЕРА ХЕМІЇ, БАБУНЯ ТРЬОХ ВНУЧОК. ВОНА ПРИЙШЛА ДО НАШОГО ПАНСІОНУ ЩОБИ ЖИТИ МІЖ РОВЕСНИКАМИ З ЯКИМИ ЇЇ ЛУЧАТЬ ПОДІБНІ ПЕРЕЖИВАННЯ, ГОЛОВНО В ЧАСІ І ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ. ПРОТЕ НЕ ЛЕГКО ЇЙ БУЛО НАВ'ЯЗАТИ НОВІ ЗНАЙОМСТВА, ДОСТОСУВАТИСЬ ДО "РЕЖИМУ" ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ, ТА УВІЙТИ В АТМОСФЕРУ "ГУРТОЖИТКУ". САМА РУХЛИВОЇ ВДАЧІ, НЕ МОГЛА ОТ ТАК БЕЗЧИННО ЗБУВАТИ ЧАС І... ПОЧАЛА НЮДЬГУВАТИ. ТА НЕ ДОВГО. ІЗ ЗАЦІКАВЛЕННЯМ ПІДГЛЯДАЛА ЧИМ ЗАЙМАЮТЬСЯ ДРУГІ МЕШКАНЦІ І ВОНА САМА ПОЧАЛА ШУКАТИ СОБІ ЗАЙНЯТТЯ, ЯКЕ Б ДАЛО ЇЙ ХОЧ ТРІШКИ ВДОВОЛЕННЯ І БУЛО КОРИСНЕ. ПОЧАЛА З ВИШИВАННЯ В НАШІЙ РОБІТНІ, ЯКОЮ КЕРУЄ ПАНІ Л. ЛУЦЬКА. ЦЕ НЕ ЙШЛО ВАЖКО, БО Ж КОТРА УКРАЇНКА НЕ ВЧИЛАСЬ В МОЛОДОСТІ ВИШИВАТИ? ПРИЗАБУЛОСЬ ТІЛЬКИ. А В ТІМ НЕ СЛІД НАДУЖИВАТИ ОЧІ, ВОНИ МАЮТЬ СЛУЖИТИ НА ДОВШЕ, ПО МОЖЛИВОСТІ ДО КІНЦЯ ЖИТТЯ. ПАНІ МАЦЬКІВ ЗАГЛЯНУЛА В КУХНЮ. ВАРЕНИКИ ТЕЖ ВМІЄ ЛІПИТИ І ГОЛУБЦІ В ЛИСТЯ КАПУСТЯНЕ

ЗАВИВАТИ. В ІНШІ ДНІ ВОНА ПОМАГАЛА НАКРИВАТИ СТОЛИ В ІДАЛЬНІ ДО СНИДАНКУ. А КОЛИ ІНСТРУКТОРКА РУЧНИХ РОБІТ, ПАНІ М. УХАЧ, ВЧИЛА ВЯЗАТИ В БУКЕТИКИ ПАПЕРОВІ ЛИСТОЧКИ І ЧЕРВОНІ ЯГІДКИ, ВОНА БУЛА ОДНА З ПЕРШИХ, ЩО СПЛЕЛА ВІНОК, ЯКІ В ЧАСІ РІЗДВ'ЯНИХ СВЯТ Є ТУТ В ЗВИЧАЇ ПРИЧИПАТИ НА ВХОДОВІ ДВЕРІ. А ПІСЛЯ СИДЯЧОЇ ПРАЦІ ВОНА РАДО КОЖНОГО ДНЯ ХОДИТЬ НА ПРОХІД, ЧАСОМ САМА, А ЧАСОМ В ТОВАРИСТВІ МІЖКАНЦІВ. З ПШОХОДА ЛЕГКО ПЕРЕКЛЮЧИЛАСЬ НА СПОРТОВУ ГРУ І ОТ СТАЛА МОЖЕ ВИПАДКОВО А МОЖЕ Й НІ, ЧЕМПІОНОМ ПАНСІОНУ В ГРІ "ШАФЕЛЬБОРД". ПАНІ І. МАЦЬКІВ Є ДОКАЗОМ ТОГО, ЩО АКТИВНІСТЬ ДЕРЖИТЬ СТАРШИХ ЛЮДЕЙ В ЗДОРОВЛІ І ПОГОДІ ДУХА!

М.П.

-----XXXXXXXX-----

МІСТЕЦЬКЕ ТКАЦТВО ПАНА ЦАРУКА

БІЛЯ ВІКНА КОЛО НЕСКЛАДНОГО ТКАЦЬКОГО ВЕРСТАТУ СИДИТЬ ЛЮДИНА. СПОКІЙНО ДОТИКАЮЧИСЬ РУКОЮ ДО НАТЯГНУТИХ НИТОК, РАХУЄ ЇХ ТА ВСТАНОВЛЮЄ ОЗНАЧЕНІ СПЛЕТІННЯ, ЯКІ ПОПЕРЕЧНИМ РУХОМ ГЛИЦІ ТА ПРИТИСКАМИ РУХОМОГО БЕРДО ТВОРЯТЬ ОКРЕМУ ДЕТАЛЬ ЗАДУМАНОВОГО ОРНАМЕНТУ. ТАКІ ДІЇ, ЯК АКТИВНА ТВОРЧА ДУМКА, ЗОРОВЕ СПРИЙМАННЯ ТА ПЕРЕДБАЧЕННЯ, ПОПЕРЕЧНІ РУХИ ГЛИЦІ ТА ПРИТИСКАННЯ РУХОМОГО БЕРДО, ЗМІННІ РУХИ ДВОХ, ЧОТІРЬОХ, А ЧАСОМ І БІЛЬШЕ ПЕДАЛІВ, ПОТРІБНІ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ВИКОНАТИ ТАКУ ОДНУ ДЕТАЛЬ. А ТАКИХ ДЕТАЛІВ, ЯКІ СКЛАДАЮТЬ ЦІЛІСТЬ ОРНАМЕНТУ, Є ДУЖЕ І ДУЖЕ БАГАТО. ЗРОЗУМІЛО, ЩО ДЛЯ ТОГО ЩОБ ВИТКАТИ ОДИН ЯРД ТАКОЇ ТКАНИНИ ТРЕБА НЕ ТІЛЬКИ ЗАТРАТИТИ ЧАС ТА ЕНЕРГІЮ, АЛЕ Й ТРЕБА ЛЮБИТИ ТА ПОСВЯТИТИ СЕБЕ ЦІЙ СКОМПЛІКОВАНІЙ ПРАЦІ.

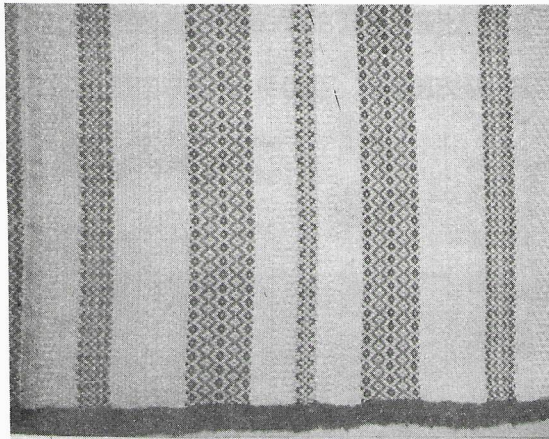
В НАШ МОДЕРНИЙ ЧАС ПОДІБНУ РОБОТУ ВИКОНУЮТЬ СКЛАДНІ ТКАЦЬКІ МАШИНИ З ТОЧНИМИ РАХУВАЛЬНИМИ АПАРАТАМИ-КОМП'ЮТОРАМИ І Т.П. ТАКІ МАШИНИ ПРОДУКТУЮТЬ ТИСЯЧІ ЯРДІВ ТКАЦЬКИХ ВИРОБІВ ДЛЯ ШИРОКОГО ВЖИТКУ

НАСЕЛЕННЯ І ДУЖЕ ЧАСТО НИЗЬКОГО ГАТУНКУ. ТКАЦТВО ПАНА ЦАРУКА НЕ МАЄ НІЧОГО СПІЛЬНОГО З МАСОВОЮ ПРОДУКЦІЄЮ НА РИНОК. ЙОГО ТКАЦТВО Є МИС-ТЕЦЬКЕ.

НЕ ОДИН З МЕШКАНЦІВ ПРОХОДЯЧИ МИМО ЙОГО КІМНАТИ БАЧИВ НА ТЛІ ВІКНА СИЛЮЕТУ СХИЛЕНОЇ ПОСТАТІ ЗАНЯТОЇ СВОЇМ ДІЛОМ. ЧЕРЕЗ ДЕЯКИЙ ЧАС П. ЦАРУК ВИТКАВ СВОЮ ПЕРШУ ВУЗЕНЬКУ, АЛЕ ДОСИТЬ СКЛАДНУ КРАЙКУ, ЧИМ І ЗДИВУВАВ УВЕСЬ ПАНСІОН. ВІД ТОГО ЧАСУ ЙОГО ЗАЙНЯТТЯ НЕ ПРИПИНЯЮТЬСЯ. ПАН ЦАРУК ТЕПЕР ТЧЕ ПЕРЕТИКАНІ ДОРІЖКИ З СКЛАДНИМ ДУЖЕ ВИПУКАНОЇ ФОРМИ ОРНАМЕНТОМ.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПАНСІОНУ ГОРДА СВОЇМ МЕШКАНЦЕМ ТА СТВОРЮЄ ВСІ УМОВИ ДЛЯ ЙОГО АКТИВНОГО ЗАЙНЯТТЯ. АКТИВНІСТЬ ПАНА ЦАРУКА ЦЕ Є ЗРАЗОК, З ЯКОГО МОЖУТЬ ВЗЯТИ ПРИКЛАД МЕШКАНЦІ ПАНСІОНУ. ШИРО БАЖАЄМО ЙОМУ НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ.

Ред. Колегія

ПЕРЕТИКАНІ ДОРІЖКИ

ТКАЦТВО ПАНА ЦАРУКА

---XXXXXX---

ВИШИВАНА СКАТЕРТЬ ДО КАПЛИЦІ ПАНСІОНУ

ПОТРЕБА ВИШИТОЇ СКАТЕРТІ НА ВІВТАР НАШОЇ КАПЛИЧКИ З'ЯВИЛАСЯ ЩЕ ЗИМОЮ, У ДОВГІ ВЕЧОРІ ПІДЧАС РЕКОНСТРУКЦІЇ КАПЛИЦІ.

НАША АДМІНІСТРАЦІЯ, САМА, БЕЗ ФАХІВЦІВ, ВКЛЮЧНО ІЗ СТАЛИМИ РОБІТНИКАМИ ПАНСІОНУ ВЗЯЛИСЯ ДО ВАЖКОЇ ПРАЦІ, ЯКА

СТАЛА ЦІКАВИТИ Й МЕШКАНЦІВ ПАНСІОНУ, ЯКІ ЗВИЧАЙНО ВЕЧОРАМИ ПОДИВЛЯЛИ ПРИМІНЕННЯ НОВОГО МАТЕРІЯЛУ З НАДЗВИЧАЙНИМ ЕФЕКТОМ. ПОЧАЛИ МЕРЕЖИТИ ВСІ СТІНИ ВИРІЗАНИМИ ПЛИТАМИ З ТОНЬКОГО ДЕРЕВА /НЕ ДИКТИ/ ПІДКРЕСЛЕНИМИ КОЛЬОРАМИ ТА ПРИКРАЩЕНІ ВУЗЬКИМИ МАЛЬОВАНИМИ ВИКІНЧЕННЯМИ, ЧИМРАЗ БІЛЬШЕ ЗАХОПЛЮВАЛО НАС. ТОМУ НЕ ДИВО, ЩО ПРОПОЗИЦІЯ ГОЛОВИ НАШОГО ПАНСІОНУ РОЗПОЧАТИ ВИШИВКУ СКАТЕРТІ ДО КАПЛИЦІ БУЛО САМОЗРОЗУМІЛИМ І ЗАГАЛЬНО БАЖАНИМ. ХОЧ І МАЛО ВИШИВАЛЬНИЦЬ ЗГОЛОСИЛОСЯ /ЧЕРЕЗ СЛАБІ ОЧІ/, АЛЕ ДУМКА, ЩО МИ ТАКИ ПРИКРАСИМО ВІВТАР, НЕ СПИНИЛА НАС ВІД ПРАЦІ. КОЖНОГО ТИЖНЯ ПОМАГАЛИ НАМ ПАНІ З ДОБРОВІЛЬНОГО КОМІТЕТУ, ЯКИМ МИ ДУЖЕ ВДЯЧНІ, БО ВЗІР ГУСТИЙ І РОБОТИ Є БАГАТО!

ВИШИВКИ НЕ МОЖНА ЗАЧИСЛИТИ ДО НАРОДНІХ, БО ВОНА НАЛЕЖИТЬ ДО ЦЕРКОВНИХ МОТИВІВ. КРАСКИ ЖИВІ З ПЕРЕВАГОЮ ЖОВТОПОМАРАНЧЕВИХ НИТОК І ТОМУ ВИШИВКА НЕ Є СХОЖОЮ ДО ДРУКОВАНИХ СКАТЕРТЕЙ!

Л. Луцька

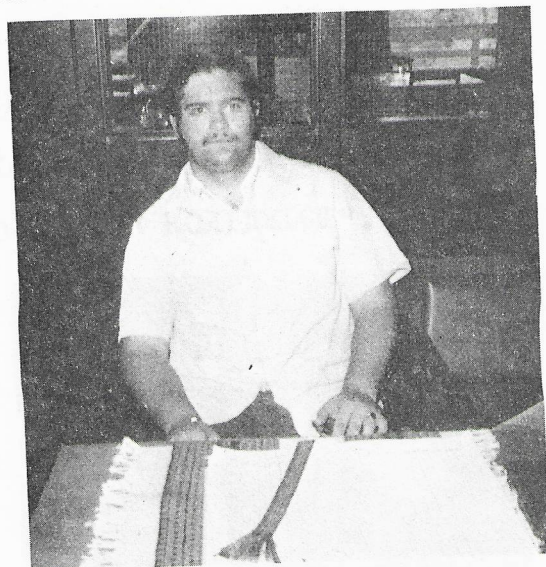

ВИШИВАЛЬНИЦІ ЗА РОБОТОЮ /ЗЛІВА НА ПРАВО/: Т. ПЕТРІВ, Л. ЛУЦЬКОВА, Ю. Б
ТА І. МАЦЬКІВ.

СТУДЕНТИ ПРО ПАНСІОН

Я студент ЛЕВ ЖЕНЧУК. ЗАКІНЧИВ 13-Й РІК НАВЧАННЯ В КАНАДІЙСЬКІЙ ШКОЛІ. НАЛЕЖУ ДО СУМ-У, ДЕ Є ДРУЖИННИКОМ ТА ДОПОМАГАЮ КНАКАМ. ТАКОЖ ЗАКІНЧИВ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА. ТЕПЕР ПРАЦЮЮ В ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА.

НАШІ СТАРШІ ГРОМАДЯНИ ПАНСІОНУ МАЮТЬ ЩО РОБИТИ, НЕ СИДЯТЬ ДЕНЬ-У-ДЕНЬ. НА МОЮ ДУМКУ ІМ ВЕСЕЛІШЕ І ЦІКАВІШЕ ЖИТИ БО ЗАВЖДИ ЧИМСЬ ЗАНЯТІ. ЖІНКИ ВИШИВАЮТЬ АБО РОБЛЯТЬ ШТУЧНІ КВІТИ. МУЖЧИНИ ВИРОВАЮТЬ ДЕЩО З ДЕРЕВА АБО ДОПОМАГАЮТЬ НА ПОДВІР'І ЧИ В САДКУ. ДЕХТО НАВІТЬ РОБИТЬ РУХАНКУ ТА ГРАЄ В РОЗВАГОВІ ГРИ. ЧИТАЮТЬ КНИЖКИ, ЖУРНАЛИ ТА ГАЗЕТИ. НАШІ МЕШКАНЦІ Є АКТИВНІ; ЗАЙНЯТТЯ ДЛЯ НИХ НЕ Є ОБОВ'ЯЗКОМ, А ПОТРЕБОЮ.

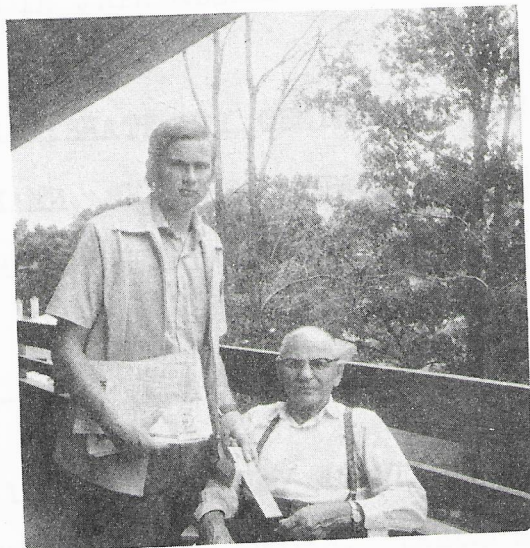
Я, ІВАНКА КРІЛЬ, Є УЧЕ-НИЦЯ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ "АЛДЕРВУД КОЛІДЖІСТ". ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ЦЕЇ ШКОЛИ Я ПЛАНУЮ СТУДІЮВАТИ МЕДИЦИНУ. ТОМУ Я ТІШУСЯ, ЩО МОЯ ПРАЦЯ В ПАНСІОНІ ДАЛА МЕНІ ТАКУ ДОБРУ НАГОДУ БУТИ З ЛЮДЬМИ І ПРИ-ВИКАТИ ДО ПРАЦІ. В ПАНСІОНІ МОЯ ПРАЦЯ БУЛА ПОВІЛЬШОСТІ В КУХНІ. ВІД ПЕРШОГО ДНЯ Я ЗАУВАЖИЛА, ЩО ТУТ Є ТОЧНО ВИЗНАЧЕНИЙ І ДОБРЕ

ЗОРГАНІЗОВАНИЙ ПОРЯДОК, ДО ЯКОГО ВСІ ПРАЦІВНИКИ КУХНІ МУСЯТЬ ПРИС-
ТОСУВАТИСЯ. ВЗАГАЛІ НЕ ДИВУЮСЬ, ЩО ІНСПЕКЦІЯ З ДЕПАРТМЕНТУ ЗДО-
РОВЛЯ ТА РІГІЄНИ ПРИЗНАЛА НАШОМУ ПАНСІОНОВІ ПЕРШЕ МІСЦЕ НА ЦІЛУ
ПРОВІНЦІЮ ЗА ЧИСТОТУ БУДИНКУ.

ПІДЧАС СВОЄЇ ПРАЦІ В ПАНСІОНІ Я БУЛА ОСОБЛИВО ПРИЄМНО ВРА-
ЖЕНА ЗРОЗУМІННЯМ І ГОТОВНІСТЮ ДО ПОМОЧІ, ЯК ПРАЦІВНИКІВ ТАК І МЕШ-
КАНЦІВ. І Я ДУЖЕ ВДЯЧНА ВСІМ ТИМ, ЩО МЕНІ ПОМАГАЛИ В ПРАЦІ.

Я СТУДЕНТ ВОЛОДИМИР ГАВРИШКЕВИЧ. ПІДЧАС ЛІТНІХ ВАКАЦІЙ
ПРАЦЮВАВ Я У ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА. НЕДАВНО ЗАКІНЧИВ Я ДВА-
НАДЦЯТУ КЛЯСУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ШКОЛІ "РОЯЛ ЙОРК КОЛІДЖІЕТ", ТА ЗНАВ
МАТУРУ НА КУРСАХ УКРАЇНОЗНАВ-
СТВА ІМ. ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ.
НАЛЕЖУ ДО ПЛАСТУ І ЧАСТО ВИ-
ЇЗДЖАЮ НА ЮНАЦЬКІ ПРОГУЛЬКИ ЯК
ВИХОВНИК. ЗА ЗРІВНЯНО КОРОТКИЙ
ЧАС Я ДОБРЕ ОЗНАЙОМИВСЯ З СА-
МИМ БУДИНКОМ І З ВСІМИ ПРАЦІВНИ-
КАМИ ТА МЕШКАНЦЯМИ. З САМОГО ПО-
ЧАТКУ Я БУВ ВРАЖЕНИЙ КРАСОЮ БУ-

ДИНКУ, ЧИСТОТОЮ ТА ПОРЯДКОМ, І ТОЮ ЧЕМНІСТЮ, З ЯКОЮ ВСІ ЛЮДИ ВІД-
НОСЯТЬСЯ МІЖ СОБОЮ. МЕНІ ТУТ БУЛО ДУЖЕ ПРИЄМНО ПРАЦЮВАТИ ТА БА-
ГАТО ДЕЧОГО КОРИСНОГО НАВЧИВСЯ.

Я НАЗИВАЮСЯ ДАРКА ШАРАНЕВИЧ -- СТУДЕНТКА СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ.
ЗАКІНЧИВШИ НЕДАВНО ДВАНАДЦЯТУ КЛЯСУ, МОЇМ БАЖАННЯМ БУЛО ДІСТАТИ
ПРАЦЮ НА КОРОТКИЙ ЧАС ПІДЧАС МОЇХ ЛІТНІХ ВАКАЦІЙ. І МЕНІ ПРИЙШОВ

НА ДУМКУ ПАНСІОН ІМ. ІВАНА ФРАНКА. ВІДБУВШИ КОРОТЕНЬКЕ ІНТЕРВ'Ю З П-ЕЮ ДИРЕКТОР ПАСТЕРНАК, МЕНІ ПОЩАСТИЛО НАБУТИ ПРАЦЮ В ДОМІ ДЛЯ СТАРШИХ ПРИ 35 ГАЙ ПАРК ГАРДЕНС. Я З НЕТЕРПЕЛИВІСТЮ ОЧІКУВАЛА ПЕРШОГО ДНЯ МОЄЇ ПРАЦІ, А ЗОКРЕМА МОГО ПОЗНАЙОМЛЕННЯ ЗІ СТАРШИМИ УКРАЇНСЬКИМИ ГРОМАДЯНАМИ. МЕНШКАНЦІ ПАНСІОНУ ВИЯВИЛИ ВІДРАЗУ СВОЮ ПРИХИЛЬНІСТЬ ДО МЕНЕ, МОЛОДОЇ СТУДЕНТКИ. МИ СКОРО ЗАПІЗНАЛИСЯ І ЧАСТО Я З ПРИЄМНІСТЮ РОЗМОВЛЯЛА З НИМИ. МЕНЕ ОСОБЛИВО ВРАЖАЛА ПРИЄМНА, ПРИВІТНА АТМОСФЕРА В ПАНСІОНІ, ЯКА ТАКОЖ ВІДДЗЕРКАЛЮЄ УКРАЇНСЬКИЙ ДУХ СТАРШИХ. Я НАВЧИЛАСЯ ЗА ДОСИТЬ КОРОТКИЙ ЧАС БІЛЬШЕ ШАНУВАТИ НАШИХ СТАРШИХ І ЇХ ПРАЦЮ.

Я Є ПЛАСТУНКА, А САМЕ КУРІННА 4-ГО КУРЕННЯ ЮНАЧОК, ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ. ЦЬОГО РОКУ Я ЇЗДИЛА НА ЮВІЛЕЙНУ ЗУСТРІЧ ПЛАСТУНІВ В АВСТРАЛІЇ, ДЕ БУЛА ОДНОЮ ІЗ 7 ДЕЛЕГАТІВ КАНАДИ. СПІВАЮ В ХОРІ "ВЕСНІВКА" ТА ЦІКАВЛЮСЯ МУЗИКОЮ. Я Є ТЕЖ АБСОЛВЕНТКА КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ.

ПРАЦЮЮЧИ В ПАНСІОНІ Я МАЛА ЗМОГУ ЗАПІЗНАТИСЯ І ОБМІНЯТИСЯ ДУМКАМИ З ТИМИ СТАРШИМИ УКРАЇНСЬКИМИ ГРОМАДЯНАМИ, ЯКІ СВОЄЮ ПРАЦЕЮ ТА СТАРАННЯМ РОЗБУДУВАЛИ УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ НА НАШІЙ ПРИВРАНИЙ БАТЬКІВЩИНІ КАНАДІ.

Я НАЗИВАЮСЯ ЛІДА ДЕРЕВЛЯНА. МАЮ 16 РОКІВ. ХОДЖУ ДО "ГАМБЕРСАЙД КОЛІДЖІЕТ" ТА ПЕРЕЙШЛА ДО 13-ОЇ КЛАСИ.СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ. ТАКОЖ ЗАКІНЧИЛА КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА І ЗДАЛА МАТУРУ ЦЬОГО РОКУ. СТУДІЮ МУЗИКУ ПРИ КОНСЕРВАТОРІЇ В ТОРОНТІ. ЗДАЛА 10-У КЛАСУ ФОРТЕП'ЯНА ТА ПРАЦЮ НАД УЧИТЕЛЬСЬКИМ ДИПЛОМОМ. НАЛЕЖУ ДО ПЛАСТУ, ДО 4-ГО КУРЕННЯ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ. ВІД ПОЛОВИНИ ЛИПНЯ Я ПРАЦЮВАЛА В КУХНІ ПРИ ПАНСІОНІ. ПРАЦЯ БУЛА ДЛЯ МЕНЕ НОВА, АЛЕ ПРИЄМНА. ПРАЦІВНИКИ ОХОЧЕ МЕНІ ПОМАГАЛИ. НАВІТЬ АДМІНІСТРАТОРКА П-І Е. ПАСТЕРНАК ЗНАХОДИЛА ХВИЛИНКУ ЧАСУ ЩОБ МЕНЕ КРАЩЕ ОЗНАЙОМИТИ З ПРАЦЕЮ. ЗА ЦЕ Я ВСІМ ДУЖЕ ВДЯЧНА.

Я, ЗЕНКО ІВАХІВ, МАЮ 18 РОКІВ. ЗАКІНЧИВ 12-У КЛАСУ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ПРИ "РОЯЛ ИОРК КОЛІДЖІЕТ", ТА КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ Ц. СВ. МИКОЛАЯ. НАЛЕЖУ ДО ПЛАСТУ, ЯК АКТИВНИЙ ПЛАСТУН-КНАК, А ТАКОЖ НОВАЦЬКИЙ ВИХОВНИК. Я ДУЖЕ ЦІКАВЛЮСЯ СПОРТОМ ТА МУЗИКОЮ. ГРАЮ НА АКОРДІОНІ. ЯК СПОРТОВЕЦЬ, Я РОЗУМІЮ ВАЖЛИВІСТЬ РУХУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ. "У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ -- ЗДОРОВА ДУША". ЖИТТЯ КОЖНОГО МУСИТЬ МАТИ ЦІЛЬ І МЕТУ. ЗАЙНЯТТЯ ПОТРІБНЕ ВСІМ -- ЯК МОЛОДІ ТАК І СТАРШИМ. АКТИВНЕ ЗАЙНЯТТЯ ДАЄ ЛЮДИНІ ПОЧУТТЯ САМОВАРТОСТІ. ТОМУ Я ТІШУСЯ, КОЛИ БАЧУ НАШИХ СТАРШИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ МАЮТЬ РІЗНІ ЗАЦІКАВЛЕННЯ ТА ЗАВЖДИ ЧИМСЬ ЗАЙНЯТІ.

Я НАЗИВАЮСЯ ЛЮБА МАКЕЙ. МЕНІ ТЕПЕР 16 РОКІВ. Я ЗАКІНЧИЛА 10-У КЛАСУ АНГЛІЙСЬКОЇ ШКОЛИ ТА НА СЛІДУЮЧИЙ РІК КІНЧАЮ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА. ЦЕ МОЄ ПЕРШЕ ЛІТО ПРИ ПРАЦІ В ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА. Я ПОМАГАЛА В КУХНІ, ДЕ МЕНІ БУЛО ДОБРЕ ПРАЦЮВАТИ. МЕШКАНЦІ ПАНСІОНУ ДУЖЕ ПРИЄМНІ, НАВІТЬ ПОМАГАЛИ НАМ У КУХНІ РОБИТИ ВАРЕНИКИ, ГОЛУБЦІ Й НАЛИСНИКИ. МЕНІ ДУЖЕ ПОДОБАЛОСЬ, ЩО МЕШКАНЦІ, ПРАЦІВНИКИ ТА СТУДЕНТИ ПРАЦЮЮТЬ РАЗОМ НІБИ ОДНА ВЕЛИКА РОДИНА. НАЙГОЛОВНІШЕ Є ТЕ, ЩО ЗА ТИХ ДВА МІСЯЦІ Я БАГАТО НАВЧИЛАСЯ -- НЕ ТІЛЬКИ, ЯК БОРЩ ВАРИТИ ЧИ ПІДЛОГУ ЗАМІТАТИ, АЛЕ ТАКОЖ ПРО ЖИТТЯ НАШИХ УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ. ЦЯ НАУКА БУДЕ ДЛЯ МЕНЕ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ. Я ПОЗНАЙОМИЛАСЬ ТЕЖ ІЗ ДРУГИМИ СТУДЕНТАМИ, ЯКІ ПОМАГАЮТЬ У ПАН-

СІОНІ. НАША АДМІНІСТРАТОРКА П-І ПАСТЕРНАК, ХОЧ ЧАСОМ НА НАС ТРОХИ І ПОКРИЧИТЬ, АЛЕ МИ ЗНАЄМО, ЩО ВОНА ЦЕ РОБИТЬ НЕ ТІЛЬКИ НА ДОБРО ПАНСІОНУ, АЛЕ ТАКОЖ І ДЛЯ НАС. МИ ВСІ ШАНУЄМО П-І ПАСТЕРНАК І ДУМАЄМО, ЩО НІХТО НЕ МОЖЕ ЗАСТУПИТИ ЇЇ ВІДДАНУ ОПІКУ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ УКРАЇНСЬКИХ ПЕНСІОНЕРІВ.

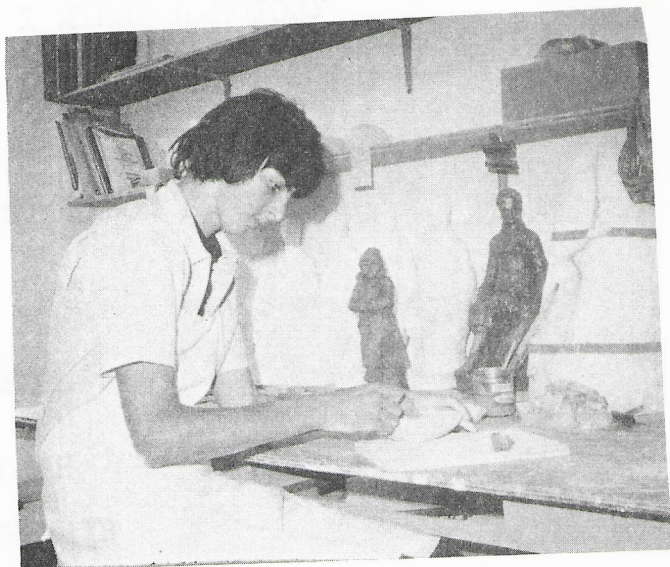
Я НАЗИВАЮСЯ ІГОР ЛОГОЦЬКИЙ.

МАЮ ВЖЕ СІМНАДЦЯТЬ ЛІТ. СКІНЧИВ ШКОЛУ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ ДВА РОКИ ТОМУ. ХОДЖУ ДО 13-ОЇ КЛАСИ АНГЛІЙСЬКОЇ ШКОЛИ "СЕНТ МАЙКЕЛ'С КАЛЕДЖ". НАЛЕЖУ ДО ПЛАСТУ, ДЕ БЕРУ УЧАСТЬ ЯК ВИХОВАТЕЛЬ МОЛОДИХ КНАКІВ.

ЦЬОГО ЛІТА ВИРІШИВ ЗНАЙТИ СОБІ РОБОТУ МІЖ СВОЇМИ ЛЮДЬМИ І ОПИ-
НИВСЯ В ДОМІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА. Я 6
ДУЖЕ ВДЯЧНИЙ, ЩО ПАНІ ГОЛОВА Е.ПАСТЕРНАК ДАЛА МЕНІ МОЖЛИВІСТЬ ТУТ ПРА-
ЦЮВАТИ.

Я ЛЮБЛЮ МУЗИКУ ТА МАЛЯРСТВО. ЧАСТКОВО ПРАЦЮВАВ З МИСТ. П. МАГ-
ДЕНКОМ У ВІДДІЛІ МИСТЕЦЬКИХ ВИРОВІВ, А ЧАСОМ НА ДВОРІ, В ГОРОДІ І Т.П.

ДІМ ІМ. ІВАНА ФРАНКА, ЙОГО МЕНШАНЦІ І ПРАЦІВНИКИ ДУЖЕ МЕНІ ПО-
ДОВАЛИСЯ. ЧУЮСЯ ЯК ОДИН ІЗ РІДНИХ, БО ТУТ ВСІ РАЗОМ СПІВПРАЦЮЮТЬ. СПО-
ЧАТКУ БУЛО МЕНІ ТЯЖКО ПРИВИКНУТИ ДО ПРАЦІ МІЖ СТАРШИМИ, АЛЕ ТЕПЕР БАЧУ
СКІЛЬКИ 6 ТУТ РОБОТИ І ПРОБЛЕМ. ДИВУЮСЯ ЯК ПАНІ ГОЛОВА ВСЕ ЦЕ МОЖЕ СКО-
ОРДИНУВАТИ ЩОБИ ВСЕ ГАРНО І ГЛАДКО ЙШЛО. Я ЗАДОВОЛЕНИЙ З ЦЕЇ РОБОТИ,
БО ПРАЦЮЮ ДЛЯ СВОЇХ ЛЮДЕЙ. А ДОСВІД З ПРАЦІ ПРИ ПАНСІОНІ НАПЕВНО МЕНІ
ПРИДАСТЬСЯ В МОЙОМУ ЖИТТІ.

ДИРЕКЦІЯ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

П-І ЕВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК - ГОЛОВА
Д-Р. Р. ЦУРКОВСЬКИЙ - ЗАСТ. ГОЛОВИ
Д-Р. Г. ШИМАНСЬКИЙ - ДИРЕКТОР І ЛІКАР ПАНСІОНУ
ПОЛК. П. ФЕДОРЕНКО - СЕКРЕТАР
П-І Н. КОЗІЙ - СКАРБНИК
МІР. Б. МАТЕЙКО - ГОЛОВА КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

КАПЕЛЯНИ ПАНСІОНУ

о. мітр. П. ХОМИН
о. прот. Ю. ФЕРЕНЦІВ

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

п-і МАРІЯ ПАСТЕРНАКОВА - ГОЛОВА
п-на ТЕРЕНЯ ІВАХІВ - СЕКРЕТАР
п. ПЕТРО МАГДЕНКО - МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК
п-і ЛЮБА ЛУЦЬКА - ЧЛЕН КОЛЕГІЇ

СПОНСОРИ

ЖУРНАЛУ "НОВИНКИ З ПАНСІОНУ"

НА ВИДАННЯ ЦЬОГО ЧИСЛА "НОВИНОК З ПАНСІОНУ" ПОДАРУВАЛИ:

П. І. ПАВИЧ - \$50.00

Н.Н. - \$25.00

809 QUEEN ST. WEST

• TORONTO 3, ONTARIO •

PHONE EMpire 4-0658

J. Pawitch

MEAT PROCESSOR

"Old Master" PRODUCTS

Famous for
FINE FLAVOURED PREPARED
PORK SPECIALTIES

